

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 27CoPr/4/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3815214773
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 03. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubica Bajzová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2018:3815214773.2

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ľubice Bajzovej a členiek senátu JUDr. Aleny Záhumenskej a Mgr. Martiny Trnavskej v právnej veci žalobkyne: L. proti žalovanej: F. o zaplatenie 212.850 eur titulom mimoriadneho zvýšenia náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia, o odvolaní žalobkyne a o odvolaní žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Prievidza zo dňa 03.apríla 2017, č.k. 12Cpr/3/2015-231, v spojitosti s opravným uznesením Okresného súdu Prievidza zo dňa 26.júna 2017, č.k. 12Cpr/3/2015-252, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie v zamietajúcej časti (výrok II.) a v súvisiacej časti o náhrade trov konania medzi stranami sporu (výrok III.) **z r u š u j e a v e c v r a c i a** v tomto rozsahu súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

Odvolanie žalobkyne proti rozsudku súdu prvej inštancie v jeho vyhovujúcej časti (výrok I.) **o d m i e t a**.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým, v záhlaví identifikovaným rozsudkom v spojitosti s opravným uznesením, súd prvej inštancie výrokom I. uložil povinnosť žalovanej zaplatiť žalobkyni sumu 5.401,- eur do 15 dní od právoplatnosti rozhodnutia a výrokom II. v prevyšujúcej časti žalobu zamietol. O trovách konania medzi stranami sporu rozhodol výrokom III. tak, že žalobkyňa má voči žalovanému právo na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

2. V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že žalobou doručenou Okresnému súdu Prievidza dňa 31.8.2015 sa žalobkyňa domáhala proti žalovanej zaplatenia sumy 212.850,- eur titulom mimoriadneho zvýšenia náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia (ďalej v texte ako „SSU“) dôvodiac tým, že bola zamestnaná ako vodička nákladného motorového vozidla, pričom dňa XX.XX.XXXX pri plnení pracovných úloh utrpela pracovný úraz. Bola zamestnaná u zamestnávateľa I., pričom nástupcom zamestnávateľa bol podnik F., ktorý bol dňom 1.6.2002 vymazaný z obchodného registra a na spoločnosť F. prešli ako na právneho nástupcu zaniknutého štátneho podniku dňom 01.06.2002 všetky práva a záväzky. Mimosúdnou dohodou, ktorú žalobkyňa s bývalým zamestnávateľom uzavrela, boli uspokojené niektoré jej nároky a to náhrada za stratu na zárobku počas pracovnej neschopnosti, náhrada za bolestné, vecná škoda a náhrada za stratu na zárobku. Neobsahovala však náhradu za SSU. Žalobkyňa sa následne domáhala vyplatenia odškodnenia za bolesť a SSU (a jeho mimoriadneho navýšenia) na základe znaleckého posudku, ktorý vystavil U.. U. M. dňa 31.01.1999. Rozsudkom Okresného súdu Prievidza č. k. 5C 90/99 -32 zo dňa 21.10.1999 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne č. k. 5Co 41/00-56 zo dňa 21.02.2001 bolo u nej zvýšené základné bodové hodnotenie SSU žalobkyne podľa § 7 ods. 3 vyhlášky č. 32/1965 Zb. na 14 násobok (900 bodov x 15 Sk x 14). Súdny znalec ohodnotil bolestné a SSU u žalobkyne podľa prílohy vyhlášky Ministerstiev zdravotníctva a spravodlivosti štátneho úradu sociálneho zabezpečenia a Ústrednej rady odborov č. XX/XXXX Zb. o odškodňovaní bolesti a SSU týmito položkami: 103c pomliaždenie ťažšieho stupňa krajiny bedrovej

chrbtice 20 bodov a číslo 302f pourazové obmedzenie hybnosti chrbtice ťažké s koreňovými príznakmi 900 bodov. Dané odškodnenie súviselo so škodou na zdraví, ktorá bola žalobkyni spôsobená ku dňu podania žaloby. V konaní pred Okresným súdom Prievidza ako aj Krajským súdom v Trenčíne bolo preukázané, že v prípade žalobkyne v dôsledku subjektívnych i objektívnych ťažkostí, vyplývajúcich z pracovného úrazu (obmedzenia žalobkyne v spoločenskom, kultúrnom, športovom živote s rozsiahlym dopadom na rodinný život) ide o prípad hodný osobitného zreteľa. Ohľadom detailnejšieho skutkového a právneho stavu poukázala na obsah odôvodnenia rozsudku Okresného súdu Prievidza č. k. 5C 90/1999-32 zo dňa 21.10.1999 a rozsudku Krajského súdu v Trenčíne č. k. 5Co/40/00-56 zo dňa 21.2.2001. Po tomto rozhodnutí došlo u žalobkyni k zhoršeniu zdravotného stavu. Posudzujúci lekár U. L. K., algeziológ, vypracoval znalecký posudok (doplnenie č. X/XXXX) na základe posudku č. X/XX vypracovaného U. U. M., zo dňa XX.XX.XXXX, v ktorom ohodnotil SSU žalobkyne podľa zákona č. 437/2004 Z.z. a následne v zmysle vyhlášky č. 32/1965 Zb. hodnotenie v znaleckom posudku opravil lekárskeho posudkom zo dňa 10.03.2013 a nové poškodenie zdravia žalobkyni ohodnotil v počte 1975 bodov. F. z titulu poistného plnenia žalobkyni vyplatila základný nárok v sume 2.150,- eur za 1075 bodov (60,- Sk za bod x 1075 bodov). Žalobkyni vznikol dňom 10.02.1997 nárok na invalidný dôchodok, pričom jej pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť je viac ako 70 % v porovnaní so zdravou fyzickou osobou. Žalobkyňa je od roku 2001 občanom s ťažkým zdravotným postihnutím, pričom miera funkčnej poruchy bola 50%. Z dôvodu zhoršovania zdravotného stavu bola miera funkčnej poruchy u žalobkyni zvýšená. Podľa komplexného posudku Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny P. zo dňa 25.03.2014, je miera funkčnej poruchy u žalobkyni 60%, je odkázaná na sprievodcu a osobnú asistenciu. Z ťažkého zdravotného postihnutia vyplývajú pre žalobkyňu tieto sociálne dôsledky: 1. V oblasti mobility a orientácie je mobilná iba v sprievode inej fyzickej osoby. Má zníženú pohybovú schopnosť v dôsledku instability a neuropatickej bolesti. Z dôvodu instability je odkázaná na používanie korzetu, nie je schopná premiestniť sa k vozidlám verejnej dopravy osôb a k prostriedkom železničnej dopravy, nastupovať a vystupovať z nich, udržať sa v nich počas jazdy a zvládnuť inú situáciu vo vozidlách verejnej hromadnej dopravy a v prostriedkoch železničnej dopravy. Je odkázaná na individuálnu prepravu osobným motorovým vozidlom. V tejto oblasti je odkázaná na osobnú asistenciu v rozsahu 264 hodín v kalendárnom roku. 2. V oblasti komunikácie je u žalobkyni čiastočne narušená schopnosť komunikácie z dôvodu agorafóbie, v kontakte so spoločenským prostredím je odkázaná na sprievod inej osoby. 3. V oblasti sebaobsluhy je žalobkyňa odkázaná na osobnú asistenciu v kalendárnom roku. Pri umývaní v rozsahu 73 hodín, kúpaní v rozsahu 255 hodín, obliekani a vyzliekani v rozsahu 130 hodín, podávaní liekov v rozsahu 73 hodín, nakupovaní v rozsahu 100 hodín, pomoci pri domácich prácach 100 hodín, a pri pomoci pri akútnom ochorení v rozsahu 100 hodín. V tejto oblasti je teda odkázaná na osobnú asistenciu v rozsahu 831 hodín v kalendárnom roku. Je odkázaná na činnosť osobnej asistencie dvoch osobných asistentov. Podľa zmlúv o výkone osobnej asistencie zo dňa 1.4.2014, vykonávajú osobní asistenti nasledujúce činnosti osobnej asistencie: 1. U. P. - umývanie, kúpanie, vyzliekanie, obliekanie, podávanie liekov, pomoc pri akútnych ochoreniach, príprava a podávanie jedla, česanie, úprava nechťov, starostlivosť o pomôcku (osobné motorové vozidlo) - v rozsahu 631 hodín v kalendárnom roku; 2. L. L. - umývanie, kúpanie, obliekanie, vyzliekanie, nakupovanie, domáce práce, premiestňovanie pri občianskych, rodinných a voľno časových aktivitách, pomoc pri akútnych ochoreniach, podávanie liekov - v rozsahu 464 hodín v kalendárnom roku. Žalobkyňa je osobou v produktívnom veku XX rokov, v dôsledku pracovného úrazu je vo všetkých sférach života obmedzená už viac ako XX rokov. Následkami úrazu trpí nielen ona, ale aj jej okolie. Pred pracovným úrazom viedla aktívny spoločenský, kultúrny a športový život a využívala svoj pracovný potenciál. Netrpela žiadnymi závažnejšími ochoreniami. Závažné, neustále sa zhoršujúce dôsledky úrazu sa u žalobkyni prejavujú výrazným znížením kvality jej rodinného a manželského života ako aj vo sfére záľub a spoločenských kontaktov. Súbor zdravotných problémov má nepriaznivý vplyv na jej každodenné životné úkony, spoločenské a rodinné kontakty. Znížila sa kvalita jej manželského spoluzitia, citového a sexuálneho života a obmedzená je aj možnosť plnohodnotného rodinného života. Po celú dobu následky úrazu výrazne ovplyvňujú jej sociálne prežívanie a správanie, životné voľby a možnosti. Doteraz vykonané zdravotné vyšetrenia dokazujú, že jej zdravotný stav sa v dôsledku úrazu ďalej zhoršuje a to napriek medikamentóznej liečbe a dodržiavaniu liečebného režimu. Vykonané zdravotné vyšetrenia potvrdili zdravotné následky, čo bude mať doživotné nepriaznivé a nezvratné dôsledky na všetky jej životné úkony, uspokojovanie jej životných a spoločenských potrieb a na plnenie jej spoločenských úloh. Počas dlhej doby, ktorá uplynula od podania prvotnej žaloby, sa zdravotný stav žalobkyne rapídne zhoršil. Od úrazu trpí výraznými vertebrogennými ťažkosťami, pre ktoré je opakovane liečená neurológom a neurochirurgom. Postihnutie chrbtice si vyžiadalo operačné riešenie, no operácia ani následná reoperácia nevyriešili stav k spokojnosti a postupne sa k nim pridávajú ďalšie zmeny, ktoré

sú v priamom súvisi s úrazom. Od podania žaloby a po rozhodnutí Okresného súdu Prievidza zo dňa 21.10.1999 a Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 21.2.2001 bol skutkový stav doplnený o nasledujúce fakty: 1. Žalobkyňa má značne obmedzenú pohyblivosť chrbtice (driekovo krížovej časti) stav sa však nedá operačne riešiť. Podľa správy z O. zo dňa 15.11.2005 nie je u žalobkyni možná chirurgická metóda, ktorá by zaručovala zlepšenie jej stavu operačným zákrokom, pretože riziká prevažujú možné očakávania. 2. Žalobkyňa trpí instabilitou chrbtice s potrebou nosenia korzetu, nedokáže dlhšiu dobu stáť a ani sedieť. 3. Taktiež trpí poruchami citlivosti oboch dolných končatín (viacej pravej), čo u nej spôsobuje poruchu mobility, musí používať francúzsku barlu, známky paraparézy sú na oboch končatinách, v dôsledku čoho zakopáva do prekážok. 4. Postupne sa u nej rozvinú syndrómy chronickej nenádorovej bolesti ťažkého stupňa so všetkými príznakmi: psychickými zmenami, výrazným začervenaným a potením, poruchami koordinácie, následne s vertigom s porušením sluchovej dráhy encephalopathia (ochorenie mozgu) z pretlakovej choroby. Ide o chronickú nestíšiteľnú bolesť ťažkého stupňa, ktorá si vyžaduje aplikáciu opioidov vo vysokých dávkach, napriek ktorým bolesti a ťažkosti pretrvávajú. 5. Okrem sedatívneho účinku liekov sa u nej rozvinula závislosť na týchto liekoch a v prípadoch nepodania vznikajú závažné stavy - abstinenčný syndróm (stavy rýchlej srdcovej činnosti, slabosti). 6. Postupne sa u nej rozvinula polyvalentná alergia na viacero druhov liekov, ktorá komplikuje liečebné možnosti, preto je v záchvatoch prudkej bolesti lekárom aplikované morfium. Praktický lekár v týchto situáciách navštevuje žalobkyňu priamo v domácom prostredí a injekčne jej podáva lieky. 7. Náhle, prelomové bolesti zvyšujú žalobkyni krvný tlak až na 230/130 s pulzom až 160 za minútu, čo ju priamo ohrozuje na živote s rizikom vzniku infarktu myokardu alebo náhlejšej mozgovej príhody. Hypertonické krízy, tachikardie, vyžadujú častú starostlivosť a pomoc lekára. 8. Prítomné je aj ochorenie pečene, ktoré je spôsobené užívaním liekov. 9. V dôsledku poruchy citlivosti trpí poruchami vyprázdňovania - močenia a stolice (najmä únikom moču). 10. Porucha citlivosti sa prejavuje aj v genitálnej oblasti so všetkými dôsledkami na osobný (sexuálny) život žalobkyne. 11. Chronická bolesť ovplyvňuje aj psychický stav natoľko, že je u nej prítomná porucha myslenia, vyvolaná práve touto bolesťou. Trpí depresívnym syndrómom z dôvodu beznádeje pre nemožnosť ďalšej liečby s pocitmi utrpenia a komplexov pre nemožnosť uspokojenia základných životných potrieb. Jej psychický stav je kolísavý, je často spojený s poruchami pohybu, nemožnosťou postarať sa sama o seba. Z vyjadrení súdnych znalcov vyplýva, že prognóza ochorenia žalobkyni nie je priaznivá, pravdepodobné je jeho neustále zhoršovanie. Tento stav je dlhodobý a akékoľvek zlepšenie je len zdanlivé (napríklad vplyvom liekov), nerieši však základné postihnutie a je nepredvídateľný. U žalobkyni sa postupne naplňujú všetky zlé prognózy - zhoršenie mobility, zhoršenie psychického stavu, zhoršenie bolestí, sebastarostlivosti a zhoršenie aj ochorenia kardiovaskulárneho aparátu s počínajúcimi degeneračnými zmenami na mozgových bunkách na vaskulárnom podklade a to aj napriek intenzívnej liečbe chronickej nestíšiteľnej bolesti. Žalobkyňa pred poškodením zdravia pracovným úrazom viedla riadny rodinný život, trávila mnoho času s rodinou, chodievala do prírody, na dovolenky, voľný čas trávila na chate, chodila do kina, do divadla, bola nadšenou vodičkou motorového vozidla, rada čítala knihy a časopisy, vedela sama spravovať domácnosť, sama cestovala, nakupovala, neužívala lieky, nemala problémy so spánkom, sama a bez pomoci zvládala všetky bežné životné situácie, vedela si sama zaobstarať potrebné veci na úradoch, u lekára a v obchode. V súčasnosti predstavuje skôr príťaž pre svoju rodinu, trpí pocitom menejcennosti, nemôže pomôcť so starostlivosťou o vnuka, nemôže ho popestovať, chodiť s ním na prechádzky, prišla o väčšinu priateľov, nechodí do kina, divadla, na výlety, dovolenky, do prírody, všetok čas trávi doma, nedokáže vykonať žiadne domáce práce a udržiavacie práce, nedokáže viesť motorové vozidlo, je odkázaná na pomoc iných osôb, aj pri najbežnejších činnostiach ako je obliekanie, hygiena, podávanie liekov, trpí poruchou mobility - nedokáže si sama ľahnúť, vstať, použiť toaletu, nemôže chodiť, zapáliť sviečku na hrob vlastnej dcéry tak často, ako by chcela, je vylúčená so sociálnej interakcie, izoluje sa, pretože cíti náraz vnútorného napätia, nepokoja, denne berie veľké množstvo liekov, ktoré ovplyvňujú jej vnímanie a spôsobujú jej závislosť, z užívania silných liekov má problémy so zrakom, a preto už nedokáže čítať knihy a ani dlhšie pozerat' televíziu, nedokáže sama vybaviť bežné veci na úradoch, u lekára, nedokáže sama nakúpiť, trpí obrovskými bolesťami, pri veľkých bolestiach sa jej zvýši krvný tlak na život ohrozujúcu hranicu, celkovou slabosťou, trpí poruchami spánku, v noci nespí ani po užití liekov na spanie, trpí celkovou slabosťou, zle toleruje fyzickú záťaž, má veľmi krehkú záťažovú toleranciu, musí nosiť korzet na spevnenie chrbtice, ten jej však spôsobuje, že stráca cit v pravej ruke, nemôže cestovať na väčšie vzdialenosti, z dôvodu ktorého sa nezúčastnila ani pohrebu vlastnej sestry, pre nemožnosť cestovania nemôže chodiť na hrob vlastných rodičov, ktorí sú pochovaní v D., trpí pocitom podráždenosti, úzkosti a depresívnym syndrómom, myslí na smrť. Z uvedeného je zrejmé, že poškodenie na zdraví má preukázateľne nepriaznivé následky na život žalobkyne a jedná sa u nej o prípad hodný osobitného zreteľa. Škoda na zdraví pri posúdení všetkých činností v živote žalobkyne nevyhnutne v sebe zahŕňa psychickú škodu, škodu v sexuálnej

sfére, stratu pracovných príležitostí, ujmu schopností súťaživosti, a schopnosti dosahovať zisk, stratu potešenia zo života, duševnú skleslosť, sklúčenosť, existencionálnu ujmu, stratu životného komfortu, zníženie fyzickej a psychickej integrity. Vyvolaný zásah do všetkých oblastí života žalobkyne je tak veľký, že bez zvýšenia odškodnenia by došlo k porušeniu jej základných ľudských práv garantovaných Ústavou Slovenskej republiky a Listinou základných práv a slobôd uvedenou ústavným zákonom č. 23/1991 Zb. Ide predovšetkým o právo žalobkyne na zachovanie ľudskej dôstojnosti, osobnej cti, právo na ochranu pred neoprávneným zásahom do súkromného a rodinného života, právo na ochranu zdravia, a ľudskej integrity manželstva, rodičovstva a rodiny. Súd by mal svojím rozhodnutím predovšetkým v rámci princípu spravodlivosti odstrániť nedostatky prežitej právnej úpravy obsiahnutej vo vyhláske č. 32/1965 Zb. a to tak, aby jej aplikácia bola vykonaná podľa ustanovenia § 1 ods. 1 Listinou základných práv a slobôd platnou v SR podľa článku 152 ods. 1 Ústavy SR. Vzhľadom k tomu a k faktu, že od prvotného rozhodnutia Okresného súdu Prievidza zo dňa 21.10.1999 a Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 21.02.2001 došlo u žalobkyne k vzniku ďalšej škody na zdraví, ktorá doposiaľ nebola zohľadnená z dôvodu procesných princípov a relevancie plynutia času, je namieste požadovať zvýšenie základného bodového hodnotenia v zmysle § 7 ods. 3 vyhlášky č. 32/1965 Zb.. Suma požadovaná žalobkyňou, predstavuje zvýšenie novo priznaného bodového hodnotenia na stonásobok, po odrátaní sumy základného nároku, čo predstavuje sumu 212.850,- eur. Zástupca žalovanej vo svojom vyjadrení poukázal na to, že podľa § 11 ods. 1 zákona č. 437/2004 Z.z. na bolesť a SSU v dôsledku úrazu a iného poškodenia na zdraví, ktoré bolo spôsobené pred nadobudnutím účinnosti tohto zákona a ak ide o chorobu z povolania z takej choroby, ktorá bola zistená pred týmto dňom, sa vzťahujú doterajšie predpisy. Týmto predpisom je vyhláska č. 32/1965 Zb. o odškodňovaní bolesti a SSU. Žalobkyňa utrpela pracovný úraz dňa XX.X.XXXX . tak, že pri zatváraní pravej bočnice na vozidle sa jej na štrku pošmykla noha, následkom čoho sa zatváraná bočnica vrátila naspäť a spadla jej na hlavu a zadnú časť tela. Pri tejto udalosti utrpela poranenie hlavy a chrbtice. Následne žalobkyňa požiadala F., o priznanie náhrady za SSU prostredníctvom svojho právneho zástupcu. Spolu po oprave obodovaného SSU bolo posudkom U.. K. obodované SSU u žalobkyne na 1975 bodov, čo bolo vyhodnotené ako správne. Z právoplatného rozsudku v Krajského súdu v Trenčíne vyplýva, že tento zvýšil základné bodové ohodnotenie SSU podľa § 7 ods. 3 vyhlášky na 14 násobok, t. j. priznal poškodenej sumu 189.000,- Sk (14 x 900 bodov x 15 Sk). Lekárskym posudkom o SSU zo dňa 10.3. 2014 U.. K. priznal poškodenej aj položku 302f - pourazové ťažké obmedzenia pohybu v počte 1000 bodov. Pretože ide o dobodovanie položky 302f, F. priznala na úhradu rozdiel 100 bodov. Celkový počet bodov priznaných v predmetnom posudku sa týmto znížil z 1975 bodov na 1075 bodov. Náhrada za SSU v sume 2.150,- eur bola určená súčinnom 1075 bodov a sumy 2 eurá za jeden bod. Podľa § 14a vyhlášky (v znení účinnom od 1.4.1999 do 31.7.2004), pri odškodňovaní bolesti a SSU z poškodenia na zdraví, ktoré bolo spôsobené pred účinnosťou tejto vyhlášky (č. 19/1999 Z.z.) a pri odškodnení choroby z povolania, ktorá bola zistená pred účinnosťou tejto vyhlášky, sa postupuje podľa doterajších predpisov. Týmto predpisom je vyhláska č. 47/1995 Z.z.. Podľa článku II. vyhlášky (zavedený vyhláškou č. 47/1995 Z.z. účinnou do 1.4.1995), výška odškodnenia za bolesť a za SSU z poškodenia na zdraví, ktoré boli spôsobené a zistené pred nadobudnutím účinnosti tejto vyhlášky sa posudzuje podľa doterajších predpisov. Pretože u poškodenej bol pracovný úraz spôsobený dňa XX.X.XXXX, výška odškodnenia sa určuje sumou 30,- Sk t.j. 1,- euro za jeden bod (§ 7 ods. 1 vyhlášky). Predpokladom mimoriadneho zvýšenia SSU je existencia takých skutočností, ktoré umožňujú záver, že obmedzenia žalobkyne nie je možné vyjadriť len základným odškodneným, ktoré samotné už predstavuje náhradu za preukázateľne nepriaznivé dôsledky pre životné úkony žalobkyne a pre uspokojenie a plnenie jej životných a spoločenských potrieb a úloh. Primeraná zvýšenie náhrady v zmysle § 7 ods. 3 vyhlášky č. 32/1965 Zb. prichádza do úvahy len v prípadoch hodných osobitného zreteľa. V tejto súvislosti je potrebné vychádzať z rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3Cdo/90/2004, ktorý sa zaoberá náhradou za SSU, v zmysle ktorého zvýšenie odškodnenia za SSU nad určené najvyššie výmery odškodnenia v zmysle § 7 ods. 3 citovanej vyhlášky je prípustné len v celkom výnimočných prípadoch hodných mimoriadneho zreteľa, kedy zapojenie poškodeného do spoločenského (napr. kultúrneho, športového, politického) života je v dôsledku poškodenia zdravia veľmi výrazne obmedzené alebo úplne stratené v porovnaní s jeho mimoriadnymi a významnými aktivitami pred vznikom škody. Podľa rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1Cdo/67/2007 účelom odškodnenia SSU nie je nahrádzať, alebo sociálne zabezpečiť poškodenú osobu. Cieľom je poskytnutie zadošťučinenia a satisfakcie. Odškodnenie SSU má reparovať následky škody na zdraví, ktoré sú trvalého rázu a majú preukázateľne nepriaznivý vplyv na uplatnenie poškodeného v živote a v spoločnosti, hlavne na uspokojenie jeho životných a spoločenských potrieb, vrátane výkonu doterajšieho povolania alebo prípravy na povolanie, ďalšieho vzdelávania a možnosti uplatniť sa v živote rodinnom, politickom, kultúrnom a športovom a to s ohľadom na vek poškodeného v dobe vzniku škody na

zdraví. Odškodnenie SSU musí byť primerané povahe následkov a jeho predpokladaného vývoju a to v rozsahu, v akom sú obmedzené možnosti uplatniť sa v živote a spoločnosti. Ani zmena právnej úpravy (vyhláška 32/1965 Zb. zrušená zákonom č. 437/2004 Z.z.) sa nedotkla základných východísk, týkajúcich sa mimoriadneho zvýšenia náhrady za SSU a prichádza do úvahy vo výnimočných prípadoch hodných osobitného zreteľa, kedy možnosti poškodeného boli veľmi výrazne obmedzené, či úplne stratené v porovnaní s vysokou a mimoriadnou úrovňou jeho kultúrnych, športových, či iných aktivít v dobe pred vznikom škody. Predmetom konania je posudok o SSU s celkovým počtom bodov 1075, pričom žalobkyňa sa domáha zvýšenia náhrady v rozsahu 100 násobku čo je extrémne neprimerané. V žalobe zo dňa 28.8.2015, ktorá bola doručená súdu dňa 31.8.2015, žalobkyňa znovu poukazuje na následky pracovného úrazu a stratu možností, v súvislosti s ktorými jej však už bola mimoriadne zvýšená náhrada za SSU rozsudkom Okresného súdu Prievidza sp. zn. 5C/90/1999 zo dňa 21.10.1999 v spojení s rozsudkom KS v Trenčíne sp. zn. 5Co/41/00-56. Z vyššie uvedených dôvodov žalobkyňa musí v konaní preukázať podstatnú zmenu pomerov oproti pomerom, ktoré sa viažu na nároky, ktoré si už uplatnila podľa § 7 ods. 3 vyhlášky č. 32/1965 Zb. a ktoré jej už boli priznané v súvislosti s rozsudkom Okresného súdu Prievidza sp. zn. 5C/90/1999 zo dňa 21.10.1999 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne sp.zn. 5Co/41/00-56.

3. Súd prvej inštancie uplatnený nárok žalobkyne po ustálení skutkového stavu právne posúdil podľa ust. § 7 ods. 1, 3, § 5 ods. 2 vyhlášky č. 32/65 Zb., s odkazom na ktoré v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že z vykonaného dokazovania je zrejmé, že od času predchádzajúceho posúdenia sťaženia spoločenského uplatnenia u žalobkyne v konaní vedenom pod sp. zn. 5C/9/99, došlo jednoznačne k ďalším obmedzeniam v osobnom, rodinnom a spoločenskom živote na strane žalobkyne. Je pravda, že v konaní vedenom na tunajšom súde pod sp. zn. 5C/9/99 bola žalobkyni priznaná náhrada za SSU v celkovej výške 189.000,- Sk, suma ktorá predstavuje 14-násobok základného počtu obodovaného SSU (900 bodov) pri sume 15 Sk za bod podľa § 7 ods. 3 vyhlášky č. 32/1965 Zb.. Rozsudok súdu z 21.10.1999 v spojení s rozsudkom krajského súdu zo dňa 21.2.2001 nadobudol právoplatnosť dňa 30.5.2001. Pri vyššie uvedenom odškodnení súd zohľadnil, že žalobkyňa utrpela pracovný úraz v mladom veku, keď mala X. maloleté deti, ktoré boli v dôsledku jej úrazu odkázané nie na starostlivosť matky, ale túto jej úlohu musel nahrádzať manžel, poprípade iný člen domácnosti. Žalobkyňa bola obmedzená v dôsledku úrazu z plnenia si materských povinností a tiež z každodenných radostí, ktoré matky pri výchove detí majú. Došlo k zmene jej zapojenia sa v rodinnom, manželskom, kultúrnom i pracovnom živote, k podstatnému obmedzeniu plnenia jej bežných úloh, ktoré mala pred pracovným úrazom. Súd zohľadnil i to, že dôsledky pracovného úrazu žalobkyňa ale i jej rodina bude znášať po celý život, pretože jej zdravotný stav je naďalej vážny, a nie je ani predpoklad jeho zlepšenia. Žalobkyňa už v tom čase bola plne invalidná, odkázaná na pomoc iných osôb v bežnom živote. Bola prakticky vylúčená z kultúrneho a športového života. Obmedzená bola pri plnení domácich potrieb rodiny, ktoré žena bežne vykonáva denne sama. Išlo o rodinu, ktorá trávila voľný čas spolu tak, že rodičia s deťmi chodili do prírody, cestovali, cez voľné dni trávili čas na chate. Chatu v horách musela žalobkyňa predať, pretože cestovanie na ňu bolo vylúčené, pretože je odkázaná na pomoc členov rodiny aj v každodennom bežnom živote. Celá rodina od úrazu nechodí spolu na dovolenku a všetci členovia rodiny sa prispôsobujú životnému štýlu žalobkyne po úraze. Následkom bolesti chrbtice je veľmi obmedzený a niekedy celkom znemožnený intímny život s manželom. V oblasti záujmov bola nútená skončiť s celou rodinou využívanie voľného času turistikou, cestovaním, pobytom na chate. Rada číta, táto zábava je jej umožnená a preto aj finančné prostriedky, ktoré mali byť žalobkyni poskytnuté za SSU mali prispieť k zľahčeniu jej života, nákupu kníh a prípadne k základu na šetrenie finančných prostriedkov na zakúpenie motorového vozidla, ktoré by sa dalo prerobiť na ovládanie rukami. Od posledného obodovania SSU u žalobkyni došlo k ďalšiemu SSU v jej osobnom a rodinnom živote. Z dôvodu zhoršovania zdravotného stavu bola miera funkčnej poruchy u žalobkyni určená najprv v roku 2001 v rozsahu 50% a v súčasnosti, podľa komplexného posudku Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny zo dňa 25.03.2014, je miera funkčnej poruchy u žalobkyni 60%, pričom je už odkázaná na sprievodcu a osobnú asistenciu (od 1.4.2014 má žalobkyňa dvoch osobných asistentov). Z ťažkého zdravotného postihnutia vyplývajú pre žalobkyňu viaceré sociálne dôsledky. V oblasti mobility a orientácie je už mobilná iba v sprievode inej fyzickej osoby. Má zníženú pohybovú schopnosť v dôsledku instability a neuropatickej bolesti, z dôvodu instability je odkázaná na používanie korzetu, ktorý ju podstatným spôsobom obmedzuje v osobných úkonoch (napr. v umývaní, pri toalete, uväzovaní topánok z dôvodu, že sa v korzete nemôže zohýňať), nie je schopná premiestniť sa k vozidlám verejnej dopravy osôb a k prostriedkom železničnej dopravy, nastupovať a vystupovať z nich, udržať sa v nich počas jazdy a zvládnuť inú situáciu vo vozidlách verejnej hromadnej dopravy a v prostriedkoch železničnej dopravy. Z týchto dôvodov je odkázaná na individuálnu

prepravu osobným motorovým vozidlom, pričom nevláda cestovanie na väčšie vzdialenosti. V oblasti komunikácie je u žalobkyni tiež už čiastočne narušená schopnosť komunikácie z dôvodu agorafóbie a v kontakte so spoločenským prostredím je odkázaná na sprievod inej osoby. Aj v oblasti sebaobsluhy je žalobkyňa odkázaná na osobnú asistenciu, a to dokonca pri takých úkonoch, ako je umývanie, kúpanie, obliekanie a vyzliekanie, podávanie liekov, nakupovanie, pomoc pri domácich prácach a pri pomoci pri akútnom ochorení. V tejto oblasti je odkázaná na osobnú asistenciu v rozsahu 831 hodín v kalendárnom roku. Hoci je žalobkyňa ešte stále v produktívnom veku, dlhodobo v dôsledku pracovného úrazu je vo všetkých oblastiach života výrazne čoraz viac obmedzovaná, neustále sa zhoršujúce dôsledky úrazu sa u žalobkyni prejavujú stále viac výraznejším znížením kvality jej osobného, rodinného, manželského ale aj spoločenského života. Z predloženej časti zdravotnej dokumentácie žalobkyne je zrejmé, že jej zdravotný stav sa v dôsledku úrazu stále zhoršuje i napriek pravidelnej intenzívnej liečbe a dodržiavaniu liečebného režimu, čo bude mať doživotné nepriaznivé dôsledky na všetky jej životné úkony, uspokojovanie jej životných a spoločenských potrieb. Od úrazu trpí výraznými vertebrogennými ťažkosťami, pre ktoré je opakovane liečená neurológom a neurochirurgom. Postihnutie chrbtice si vyžiadalo operačné riešenie, no operácia ani následná reoperácia nevyriešili zdravotný stav žalobkyne. Žalobkyňa má značne obmedzenú pohyblivosť chrbtice (driekovo krížovej časti), tento stav sa však nedá operačne riešiť (správa z O. zo dňa 15.11.2005), trpí instabilitou chrbtice s potrebou nosenia korzetu, nedokáže dlhšiu dobu stáť a ani sedieť, trpí poruchami citlivosti oboch dolných končatín (viacej pravej), čo u nej spôsobuje poruchu mobility, musí používať francúzsku barlu, známky paraparézy sú na oboch končatinách, v dôsledku čoho zakopáva do prekážok. Od roku 2001 je žalobkyňa zdravotne ťažko postihnutou osobou, od roku 2002 navštevuje pre pretrvávajúcu bolestivú poruchu s depresívnymi príznakmi a abuzom opiátových analgetík v súvislosti s komplikáciami úrazového stavu z XX.X.XXXX, psychiatricku, pričom zhoršenie stavu u žalobkyne nastalo po tragickej smrti jej dcéry, z dôvodu ktorého má preto ordinovanú kombinovanú antidepresívnu liečbu. Od roku 2009 je žalobkyňa obťažovaná aj pravidelnými návštevami psychológa pre depresívnu symptomatiku ťažšieho stupňa pri chronifikovanej bolesti abuze opiátových analgetík a následných komplikácii po úraze. Okrem sedatívneho účinku liekov sa u nej rozvinula závislosť na týchto liekoch a v prípadoch nepodania vznikajú závažné stavy - abstinenčný syndróm (stavy rýchlej srdcovej činnosti, slabosti). Postupne sa u nej rozvinula alergia na viacero druhov liekov, ktorá komplikuje liečebné možnosti, pri veľkých bolestiach je jej lekárom v jej domácom prostredí aplikované morfium. Veľké bolesti zvyšujú žalobkyni krvný tlak, čo ju priamo ohrozuje na živote s rizikom vzniku infarktu myokardu alebo náhlej mozgovej príhody. Trpí tiež hypertonickými krízami, ochorením pečene, ktoré je spôsobené užívaním liekov, v dôsledku poruchy citlivosti trpí poruchami vyprázdňovania. Porucha citlivosti sa prejavuje aj v genitálnej oblasti so všetkými dôsledkami na osobný (sexuálny) život žalobkyne. Chronická bolesť ovplyvňuje jej psychický stav natoľko, že je u nej prítomná porucha myslenia, vyvolaná práve touto bolesťou. Trpí depresívnym syndrómom z dôvodu beznádeje pre nemožnosť ďalšej liečby s pocitmi utrpenia a komplexov pre nemožnosť uspokojenia základných životných potrieb. Tento stav je dlhodobý a akékoľvek zlepšenie je len zdanlivé (napríklad vplyvom liekov), nerieši však základné postihnutie a je nepredvídateľný. Z vyššie zisteného skutkového stavu je zrejmé, že zdravotný stav žalobkyne sa i naďalej zhoršuje a bezprostredne výrazne vplýva na zhoršenie mobility, psychického stavu, zhoršenie bolestí, sebastarostlivosti a aj ochorenia kardiovaskulárneho aparátu s počínajúcimi degeneračnými zmenami na mozgových bunkách na vaskulárnom podklade a to aj napriek intenzívnej liečbe chronickej nestišiteľnej bolesti. Kým v minulosti žila bežným rodinným a spoločenským životom a všetky osobné záležitosti si vedela vybrať sama, v súčasnosti sa žalobkyňa cíti byť príťažou pre svoju rodinu, nemôže chodiť s rodinou na výlety, do spoločnosti, nemôže sa riadne postarať o potreby rodiny, všetok čas trávi doma, nedokáže vykonať žiadne domáce práce, naopak, je odkázaná na pomoc iných osôb, aj pri najelementárnejších úkonoch - obliekanie, hygiena, podávanie liekov, trpí poruchou mobility - nedokáže si sama ľahnúť, vstať, použiť toaletu, je takmer izolovaná od spoločenského života, denne berie veľké množstvo liekov, ktoré ovplyvňujú jej vnímanie a spôsobujú jej závislosť, z užívania silných liekov má problémy so zrakom, a preto už nedokáže čítať knihy a ani dlhšie pozeráť televíziu, nedokáže sama vybrať bežné veci na úradoch, u lekára, nedokáže sama nakúpiť, trpí obrovskými bolesťami, pri veľkých bolestiach sa jej zvýši krvný tlak na život ohrozujúcu hranicu, celkovou slabosťou, trpí poruchami spánku, v noci nespí ani po užití liekov na spanie, trpí celkovou slabosťou, zle toleruje fyzickú záťaž, má veľmi krehkú záťažovú toleranciu, musí nosiť korzet na spevnenie chrbtice, ten jej však spôsobuje, že stráca cit v pravej ruke, nemôže cestovať na väčšie vzdialenosti. Z výsluchu žalobkyne i svedkov mal súd preukázané, že v súčasnosti sa žalobkyňa už žiadnych domácich prác v podstate nezúčastňuje (svedok P. v rozpore s tvrdením žalobkyne uviedol, že žiadnych). Skutočnosť, že aj pri tých najzákladnejších osobných úkonoch už nie je sebestačná (v čase posledného odškodnenia SSU tak tomu nebolo), jednoznačne

preukázala uzavretými zmluvami zo dňa 1.4. 2014, na základe ktorých sú jej aj pri tých najzákladnejších úkonoch poskytované asistenčné služby manželom a takisto cudzou osobou. Okrem najzákladnejších osobných úkonoch ako je umytie zubov, česanie, si ďalšie úkony žalobkyňa v súčasnosti nedokáže obstaráť sama, naopak je úplne odkázaná na pomoci rodiny, resp. osobného asistenta. Z uvedeného je zrejmé, že poškodenie na zdraví má preukázateľne nepriaznivé následky na život žalobkyne, od posledného priznania náhrady za SSU v dôsledku zhoršenia jej zdravotného stavu, je žalobkyňa ešte podstatnejšie obmedzená v osobnom, rodinnom i spoločenskom živote. Z vyššie zisteného skutkového stavu je teda zrejmé, že od prvotného rozhodnutia Okresného súdu Prievidza zo dňa 21.10.1999 a Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 21.02.2001, ktorým bolo žalobkyni priznané mimoriadne zvýšenie náhrady za SSU, došlo u žalobkyni k vzniku ďalšej škody na zdraví, ktorá doposiaľ nebola zohľadnená, preto sa žalobkyňa v konaní dôvodne domáhala ďalšieho odškodnenia z titulu mimoriadneho zvýšenia náhrady za SSU podľa § 7 ods. 3 vyhlášky č. 32/1965 Zb.. Vzhľadom na obmedzenia, ktoré žalobkyňa v osobnom, rodinnom a spoločenskom živote v súčasnosti má, vychádzajúc aj z toho, že u žalobkyni bolo dohodované SSU u najzávažnejšej položky (302f) len o 100 bodov (z 900 bodov na plných 1000 bodov) a pri ostatných položkách obodované len na spodnej hranici bodového rozpätia, považoval súd za spravodlivé, priznať žalobkyni mimoriadnu náhradu za SSU v zmysle § 7 ods. 3 vyhlášky č. 32/1965 Zb. spolu vo výške 14 násobku (o priznaní odškodnenia v tomto rozsahu za 900 bodov bolo rozhodnuté aj v konaní sp. zn. 5C/90/1999) základného počtu bodov zistených lekárskeho posudkom U.. K. v roku 2014, čo pri celkovom počte bodov 1975 a pri hodnote 1 bodu 15,- Sk (resp. 0,50 eur) predstavuje sumu 13.825,- eur, suma ktorá zodpovedá súčasnému stavu SSU u žalobkyni (§ 5 ods. 2 vyhlášky č. 32/1965 Zb.). Žalobkyni už titulom odškodnenia bola zaplatená spolu suma 8.396,- eur (suma 2.150,- eur + 189.000,- Sk resp. 6.246,- eur). Rozdiel, sumu 5.401,- eur, uložil súd žalovanému žalobkyni zaplatiť. V prevyšujúcej časti bol podľa právneho názoru súdu žalobný návrh podaný nedôvodne, a preto v tejto časti súd žalobu zamietol. Presné stanovenie výšky plnenia v danej veci bolo závislé od úvahy súdu. Základ nároku na ďalšie odškodnenie žalobkyne z titulu SSU bol v konaní preukázaný. Súd má teda za to, že žalobkyňa bola v konaní v celom rozsahu úspešná a teda má voči žalovanému právo podľa § 255 ods. 1 a § 262 Civilného sporového poriadku na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

4. Rozsudok súdu prvej inštancie v zákonom stanovenej lehote odvolaním napadla žalobkyňa prostredníctvom svojho právneho zástupcu, navrhujúc odvolaciemu súdu jeho zrušenie v celom rozsahu a vrátenie veci súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, uplatňujúc dôvody na odvolanie uvedené v ust. § 365 ods. 1 písm. d/, f/, g/ a h/ CSP (existencia tzv. inej vady, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, nesprávne skutkové a právne závery a v konečnom dôsledku tiež to, že zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany, alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené) namietala, že po tom ako v posudzovanej veci bolo na pojednávaní dňa 06.03.2017 vyhlásené dokazovanie za skončené a pojednávanie bolo odročené za účelom vyhlásenia rozsudku, bol právnenému zástupcovi žalobkyne doručený rozsudok Najvyššieho súdu SR č.k. 9Sžso 184/2015 v právnej veci žalobkyne L. P. proti žalovanej F. predmetom posúdenia ktorého bolo preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovanej vydaného pod č. XXXXX-X/XXXX zo dňa 17.júna 2014, o náhrade za sťaženie spoločenského uplatnenia, ktorý súd rozhodoval o odvolaní žalovanej proti rozsudku Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 01.apríla 2015, č.k. 13S/155/2014, závery ktorého rozsudku skutkovo úzko súvisia s prejednávanou vecou a majú na rozhodnutie v tejto veci zásadný vplyv. Na strane 5 predmetného rozsudku vo vzťahu k hodnote jedného bodu náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia Najvyšší súd SR uvádza, že vo vzťahu k výkladu pojmov „sťaženie spoločenského uplatnenia“ a „náhrada za sťaženie spoločenského uplatnenia“ ide o dva rozličné pojmy, pričom vo výklade ustanovenia § 11 ods. 1 zák. č. 437/2004 Z.z. odkazuje na rozhodnutie NS SR pod sp.zn. 4Sžso 23/2008 z 29.apríla, ktorým citované ustanovenie bolo vyložené tak, že podľa doterajších predpisov sa bude posudzovať len bolesť a sťaženie spoločenského uplatnenia, ako aj ich ohodnotenie podľa sadzieb stanovených v doterajších predpisoch, nie však výška náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia, ktorý výklad považuje súd za správny a stotožňuje sa s tým, že výšku náhrady za ďalšie SSU je potrebné určiť sumou 16,48 eur za 1 bod podľa § 5 ods. 2 zák. č. 437/2004 Z.z. Z uvedených dôvodov preto neobstojí postup súdu, ktorý pri určení výšky náhrady vychádzal z doterajších predpisov, teda z Vyhlášky č. 32/65 Zb. v znení neskorších predpisov, teda z hodnoty bodu vo výške 0,50 eur. Zo strany súdu tak došlo k nesprávnemu právnenému posúdeniu veci v dôsledku použitia nesprávneho právneho predpisu. Ak by aj žalobkyňa súhlasila s mimoriadnym zvýšením SSU v rozsahu 14-násobku základného počtu bodov zisteného lekárskeho posudkom U.. K. z roku 2014, výsledná suma mimoriadnej náhrady by tak bola vypočítaná ako súčin počtu bodov a hodnoty jedného bodu á 16.48 eur. Namietala tiež nedostatočné odôvodnenie napadnutého rozhodnutia, ktoré

označila za nepreskúmateľné, neobsahujúce dostatok dôvodov, na základe ktorých by bolo možné dôjsť k záveru, že súdom zvolené zvýšenie SSU zodpovedá skutočnostiam, ktoré z hľadiska zdravotného stavu a jeho zhoršenia boli zistené u žalobkyne.

5. Žalovaná vo svojom písomnom vyjadrení k podanému odvolaniu uviedla, že napriek tomu, že existujú dlhodobo rôzne právne názory na to, či pri posudzovaní výšky náhrady za SSU sa má postupovať podľa doterajších predpisov, teda Vyhlášky č. 32/65 Zb. alebo zák. č. 437/2004 Z.z., zastáva názor, že súdom prvej inštancie zvolený postup, teda aplikácia Vyhlášky č. 32/65 Zb. bola správna. Pokiaľ súd ustáli, že výška náhrady sa nebude posudzovať podľa vyhlášky č. 32/65 Zb., ale podľa § 5 ods. 2 zák. č. 437/2004 Z.z. je potrebné jednoznačne vyriešiť aj aplikačné problémy pri rozhodovaní o uplatnených nárokoch, teda otázku rozhodovania v prípadoch hodných osobitného zreteľa z dôvodu, že súdy pri rozhodovaní podľa ust. § 7 ods. 3 vyhlášky môžu zvýšiť odškodnenie fakticky bez obmedzenia, avšak pri rozhodovaní podľa zák. č. 437/2004 Z.z. je toto zvýšenie limitované najviac o 50%. Inak by došlo k nepredstaviteľným, až extrémnym sumám požadovaných náhrad v dôsledku toho, že pri určení výšky bodu by sa vychádzalo zo zákona č. 437/2004 Z.z., pričom na strane druhej pri násobkoch zvýšenia by sa vychádzalo z Vyhlášky č. 32/65 Zb.

6. Žalobkyňa nevyužila svoje právo písomne reagovať na vyjadrenie žalovanej.

7. Rozsudok súdu prvej inštancie v zákonom stanovenej lehote odvolaním napadla aj žalovaná, a to v časti, ktorou súd prvej inštancie rozhodol o nároku na náhradu trov konania (výrok III.) a namietajúc nesprávne právne posúdenie (odvolací dôvod uvedený v ust. § 365 ods. 1 písm. h/ CSP) požadovala zmenu napadnutého rozhodnutia v tejto časti tak, že žiadnej zo strán nebude priznaný nárok na náhradu trov konania. Dôvodila, že súd prvej inštancie priznal žalobkyni právo na náhradu trov konania v rozsahu 100%, teda jej priznal nárok na plnú náhradu trov konania, pričom však neuviedol, z akej sumy sa toto právo priznáva. Poukázal na ust. § 255 ods. 1, 2 CSP a § 262 ods. 1, 2 CSP, vychádzajúc z ktorých úspech vo veci sa zisťuje porovnaním žalobnej žiadosti a výroku rozhodnutia, ktorým sa vo veci rozhodlo. Žalobkyňa sa domáhala zaplata 212.850,- eur titulom mimoriadneho zvýšenia náhrady za SSU, priznaných jej bolo 5.401,- eur. Úspešná bola len tak v rozsahu 2,5% a neúspešná v rozsahu 97,5%. Teda pomerný úspech nemala žiaden. Napriek tomu však súd konštatuje, že bola v konaní v celom rozsahu úspešná. Súd prvej inštancie mal správne pri rozhodovaní o priznaní nároku na náhradu trov konania aplikovať ust. § 255 ods. 1 CSP a nárok na náhradu trov konania jej nepriznať. Súd tak fakticky rozhodol už podľa zrušeného ustanovenia § 142 ods. 3 O.s.p., v zmysle ktorého aj keď mal účastník vo veci úspech len čiastočný, môže mu súd priznať plnú náhradu trov konania, ak mal neúspech v pomerne nepatrnej časti, ak rozhodnutie záviselo od znaleckého posudku alebo úvahy súdu, ktoré však už v čase vydania rozhodnutia neplatilo. Ak by zákonodarca chcel, aby sa rozhodovalo o náhrade trov konania podľa zrušenej právnej úpravy uvedenej v ust. § 142 ods. 3 O.s.p., nepochybne by túto právnu úpravu bol ponechal aj v novom CSP, čo však neurobil.

8. Žalobkyňa nevyužila svoje právo písomne sa vyjadriť k podanému odvolaniu žalovanej.

9. Odvolaciemu súdu bolo dňa 21.09.2017 (v priebehu odvolacieho konania) doručené podanie žalovanej datované dňom 14.09.2017, ktorým oznamuje súdu, že v dôsledku rozhodnutia NS SR, a to rozsudku pod sp.zn. 9Sžso 184/2015 zo dňa 28.02.2017, ktorý sa stal právoplatným dňa 23.03.2017, vydala F. dňa 10.05.2017 Rozhodnutie pod č. XXXXX-XX/XXXX-BA, ktoré sa stalo právoplatné a vykonateľné dňa 16.05.2017, ktorým vyhovuje odvolaniu poškodenej, ruší vydané rozhodnutie v správnom konaní a vec vracia F. na nové prejednanie a rozhodnutie, a to v súlade s právnym názorom vysloveným v citovanom rozhodnutí NS SR, v dôsledku čoho následne bolo vydané rozhodnutie pod č. XXXXXXXXXXXX č. XXXXX-XX/XXXX-PD zo dňa 18.08.2017, ktorým bola priznaná náhrada za SSU žalobkyni v sume 15.566,- eur, ktorá bola určená ako súčin 1075 bodov a sumy 16,48 eur za jeden bod, po odpočítaní sumy už vyplatennej (17.716,- eur - 2.150,- eur). Celkovo jej tak bolo priznaných 17.716,- eur. Pokiaľ teda súdy ustálili, že výška náhrady za SSU sa nebude posudzovať podľa vyhlášky č. 32/65 Zb., ale podľa zákona č. 437/2004 Z.z., znamená to, že aj pri rozhodovaní v prípadoch osobitného zreteľa sa musí postupovať podľa tohto zákona. Súd môže preto náhradu za SSU zvýšiť najviac o 8.858,- eur. Podľa jej názoru právomoc rozhodovať v danej veci v zmysle § 5 ods. 5 zák. č. 437/2004 Z.z. nastupuje len v prípade, ak sú splnené zákonné podmienky uvedené v ust. § 6 ods. 3 zák. č. 437/2004 Z.z., čo znamená, že len v prípade, ak sa podal návrh na uzatvorenie dohody o vyrovnaní a do troch mesiacov od jeho podania sa neuzatvorila dohoda a neuspokojili sa nároky poškodeného. Z uvedeného dôvodu

navrhuje odvolaciemu súdu zmenu napadnutého rozhodnutia, a to tak, že žaloba bude zamietnutá, resp. bude zastavené odvolacie konanie pre nedostatok právomoci v zmysle § 9 CSP s tým, že žalobkyňa bude odkázaná na postup podľa § 6 zák. č. 437/2004 Z.z..

10. Od 1. júla 2016 nadobudol účinnosť zákon č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), ktorým bol zrušený zákon č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok (ďalej len „OSP“) v znení neskorších predpisov.

11. Podľa § 470 ods. 1 CSP ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom jeho účinnosti. Odvolací súd, ktorý pristúpil k rozhodovaniu v tejto veci po 01.07.2016, postupoval v odvolacom konaní v súlade s prechodným ustanovením § 470 ods. 1 CSP podľa tohto zákona.

12. Podľa § 470 ods. 2 CSP právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované. Ak sa tento zákon použije na konania začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, nemožno uplatňovať ustanovenia tohto zákona o predbežnom prejednaní veci, popretí skutkových tvrdení protistrany a sudcovskej koncentracii konania, ak by boli v neprospech strany.

13. Predtým, ako odvolací súd podrobil napadnuté rozhodnutie vecnému prieskumu najskôr skúmal podmienky prípustnosti odvolania z hľadiska spôsobilého predmetu odvolania a subjektov oprávnených k podaniu odvolania (§ 355 a nasl. CSP).

14. Odvolaním možno napadnúť rozhodnutie súdu prvej inštancie, pokiaľ to zákon nevylučuje (§ 355 CSP).

15. Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP).

16. V posudzovanej veci súd prvej inštancie svojim rozhodnutím čiastočne vyhovel uplatnenému nároku žalobkyne na náhradu SSÚ (jeho mimoriadneho zvýšenia), keď výrokom I. uložil povinnosť žalovanej zaplatiť z tohto titulu žalobkyni sumu 5.401,- eur (z celkovo uplatňovanej sumy 212.850,- eur) a výrokom II. v prevyšujúcej časti žalobu zamietol. Žalobkyňa odvolaním napadla rozhodnutie súdu prvej inštancie v celom rozsahu, teda jej odvolanie smerovalo tak voči výroku I., ktorým bolo jej žalobe v časti vyhovené, ako aj voči výroku II., ktorým nad rámec prisúdeného plnenia, bola jej žaloba vo zvyšnej časti zamietnutá.

17. Na rozdiel od objektívnych podmienok vymedzených zákonom (stanovenie lehoty na podanie odvolania, prípustnosť odvolania len proti rozhodnutiam súdu prvej inštancie u ktorých to zákon nevylučuje), ktoré musia byť pri podaní odvolania splnené, a ktoré sa nevzťahujú na osobu konkrétneho odvolateľa, ustanovenie § 359 CSP určuje subjektívnu podmienku prípustnosti odvolania, ktorá sa viaže na osobu konkrétneho odvolateľa a zohľadňuje osobný aspekt toho, kto odvolanie podáva, teda, či je u neho daný dôvod, ktorý ho oprávňuje podať odvolanie (hoci aj proti rozhodnutiu objektívne napadateľnému týmto opravným prostriedkom). Z účelu odvolania vyplýva, že nie každej strane prislúcha právo podať dovolanie, ktoré právo nie je dané tej strane, v neprospech ktorej rozhodnutie súdu prvej inštancie nevyznelo, teda tej, ktorá mala v konaní úspech a ktorý treba pritom chápať v závislosti od výsledku súdneho sporu, pričom pod úspechom treba rozumieť úspech v zmysle procesného výsledku. Procesný úspech v plnom rozsahu na strane žalobkyne znamená stav, pri ktorom súd v plnom rozsahu vyhovie jej žalobe a vydá rozhodnutie v súlade s navrhovaným výrokom. V posudzovanej veci súd prvej inštancie tým, že výrokom I. uložil povinnosť žalovanej zaplatiť žalobkyni sumu 5.401,- eur (odvolací súd poznamenáva, že v ktorej časti rozhodnutie žalovanou odvolaním napadnuté nebolo) rozhodol v prospech žalobkyne. Táto mala teda v konaní podľa procesného výsledku (čiastočného vyhovenia žalobe) čiastočný úspech vo veci. Preto nie je stranou (subjektívne) oprávnenou na podanie odvolania v tejto (vyhovujúcej) časti.

18. Z uvedených dôvodov odvolací súd odvolanie žalobkyne smerujúce voči vyhovujúcej časti (výrok I.) odmietol (§ 386 písm. b/ CSP), keďže žalobkyňa k jeho podaniu nie je oprávnenou.

19. Odvolanie žalobkyne v jeho zostávajúcej časti je procesne prípustné podľa § 359 CSP.

20. Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací, po zistení, že odvolania v zostávajúcich častiach podali (už za účinnosti CSP) v zákonnej lehote strany v spore, v neprospech ktorých bolo napadnuté rozhodnutie vydané podľa § 359 a § 262 ods. 1 CSP, že spĺňajú popri všeobecných náležitostiach v rozsahu § 127 ods. 1 CSP aj náležitosti podľa § 363 CSP s uvedením dôvodov odvolania, vykonal preskúmanie zákonnosti napadnutého rozhodnutia v jeho zostávajúcich častiach a jemu predchádzajúceho konania.

21. Odvolací súd preskúmal vec v rozsahu podaných odvolaní podľa § 379 a § 380 ods. 1, 2 CSP a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné v jeho zamietajúcej časti (výrok II.) a v súvisiacej časti o náhrade trov konania medzi stranami sporu (výrok III.) za použ. ust. § 389 ods. 1, písm. c/ CSP zrušiť a vrátiť súdu prvej inštancie v tomto rozsahu na ďalšie konanie a nové rozhodnutie (§ 391 ods. 1 CSP). Odvolací súd rozhodol bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 (a contrario) CSP.

22. Odvolací súd za aplikácie § 380 ods. 2 CSP z úradnej povinnosti predovšetkým posudzoval, či konanie pred súdom prvej inštancie nie je zaťažené vadou/vadami, ktorá/ktoré sa týka/týkajú procesných podmienok. Posúdením procesného postupu súdu prvej inštancie v konaní, ktoré prechádzalo rozhodnutiu vo veci a ktorý zistil odvolací súd preskúmaním predloženého súdneho spisu, odvolací súd uvádza, že v konaní nezistil procesné vady zakladajúce dôvody pre zrušenie rozhodnutia podľa § 389 ods. 1 písm. a/ CSP.

23. Vychádzajúc z ust. § 161 CSP súd prihliada na splnenie procesných podmienok počas celého (teda aj odvolacieho) konania. Z uvedeného dôvodu odvolací súd obligatórne skúmal splnenie procesných podmienok za ktorých môže vo veci konať a rozhodnúť tiež v odvolacom konaní a dospel k záveru, že tieto sú splnené. I keď žalovaná odvolanie čo do veci samej nepodala, odvolací súd s poukazom na tvrdenie žalovanej produkované v priebehu odvolacieho konania v podaní zo dňa 14.09.2017 o nedostatku právomoci odvolacieho súdu rozhodovať v danej veci s poukazom na ust. § 6 ods. 3 zák. č. 437/2004 Z.z. vychádzajúc z ktorého podľa jej názoru je potrebné odvolacie konanie pre nedostatok právomoci zastaviť s tým, že žalobkyňa bude odkázaná na postup podľa § 6 zák. č. 437/2004 Z.z., prípadne žalobu zamietnuť, sa týmto z úradnej povinnosti zaoberal a dospel k záveru, že takýto postup vzhľadom na zmysel a účel uvedeného zákonného ustanovenia a okolnosti posudzovanej veci, nemá opodstatnenie.

24. Civilná právomoc súdov SR predstavuje sumár právnych záležitostí súkromnoprávneho charakteru (iného charakteru len ak to zákon výslovne pripúšťa), ktoré súdy prejednávajú a rozhodujú v rámci svojej decíznej pôsobnosti, teda ako orgány ochrany práva, dotované výlučným a takmer bezvýnimčným oprávnením prejednávať a rozhodovať ich. Z procesného hľadiska zase civilná právomoc súdov predstavuje procesnú podmienku konania, ktorej nedostatok predstavuje neodstrániteľnú vadu konania a jej absencia má vždy za následok zastavenie konania a postúpenie veci na prejednanie a rozhodnutie tomu orgánu, do ktorého právomoci daná vec patrí (§ 10 CSP). K naplneniu dôvodov pre vyššie uvedený postup, však v posudzovanej veci podľa názoru odvolacieho súdu jednoznačne nedošlo. Na konanie o rozhodovaní vo veciach zvýšenia náhrady za SSÚ z titulu pracovného úrazu (o ktorý prípad ide tiež v danej veci) je daná právomoc súdu tak v zmysle ust. § 5 ods. 5 zák. č. 437/2004 Z.z., ako aj v zmysle ust. § 7 ods. 3 Vyhl. č. 32/1965 Zb. a to aj vo vzťahu k prípadnej aplikácii ust. § 6 ods. 3 zák. č. 437/2004 Z.z..

25. Vychádzajúc z ust. § 6 zákona č. 437/2004 Z.z. poskytovateľ náhrady a poškodený môžu uzatvoriť dohodu o náhrade za sťaženie spoločenského uplatnenia, ktorá musí mať písomnú formu.

26. Podľa § 6 ods. 3 zákona č. 437/2004 Z.z. poškodený je oprávnený uplatniť nárok na náhradu za sťaženie spoločenského uplatnenia na súde ak sa podal návrh na uzatvorenie dohody podľa odseku 1 a do troch mesiacov od jeho podania sa neuzatvorila dohoda podľa odseku 1 a neuspokojili sa nároky poškodeného.

27. Nárok na náhradu škody za sťaženie spoločenského uplatnenia (tiež jeho zvýšenie) podľa zákona č. 437/2004 Z. z. je svojou povahou občianskoprávnym nárokom, pričom právna úprava v zmysle § 6 ods. 3 citovaného zákona kladie význam aj na podanie návrhu na uzatvorenie dohody zo strany poškodeného, čím podmieňuje jeho právo uplatniť nárok na náhradu za sťaženie spoločenského uplatnenia na súde.

28. Tento návrh na uzatvorenie dohody je jednaním medzi poškodeným účastníkom na jednej strane a povinným subjektom na strane druhej, ktoré má za cieľ dosiahnuť zmier, teda vo svojej podstate mimosúdne vyriešenie veci, teda jeho zmyslom je predchádzať súdnym sporom. Keďže v citovanom zákone nie je ustanovenie, ktoré by spôsob podania tohto návrhu na uzatvorenie dohody priamo upravovalo možno povedať, že tento návrh nemusí byť prísne formálny a v kladnom prípade jeho akceptáciou môže dôjsť k dohode, v zmysle ktorej dochádza buď k úplnému, alebo aspoň čiastočnému uspokojeniu nároku. V prípade, ak do troch mesiacov od jeho podania nedôjde k uzatvoreniu dohody a neuspokojia sa nároky poškodeného, môže sa poškodený domáhať priznania nároku, alebo jeho neuspokojenej časti žalobou na súde (§ 6 ods. 3 zákona). Podanie návrhu na uzatvorenie mimosúdnej dohody, je teda iba procesnou podmienkou pre uplatnenie nároku na súde.

29. V prípade, ak poškodený uplatní nárok na súde bez predchádzajúceho podania návrhu na mimosúdnu dohodu, nemôže súd jeho žalobu pre nedostatok splnenia tejto podmienky zamietnuť, ani bez ďalšieho konanie zastaviť, ale správne má poškodeného vyzvať na odstránenie nedostatku tejto podmienky so stanovením primeranej lehoty (§ 128 ods. 1 CSP). Iba v tom prípade, ak by napriek tomu nebol odstránený nedostatok uvedenej podmienky, ktorý treba hodnotiť ako nedostatok procesnej podmienky, mal by súd postupovať podľa úpravy CSP o zastavení konania (§ 161 ods. 1 CSP), neprichádza však do úvahy z tohto dôvodu žalobu zamietnuť. V prípade podania návrhu na mimosúdnu dohodu v rámci už prebiehajúceho súdneho konania, mal by súd vyčkať do skončenia lehoty uvedenej v § 6 ods. 3 citovaného zákona, či nedôjde k uzatvoreniu dohody a následnému uspokojeniu nárokov.

30. Z hľadiska posúdenia splnenia podmienky uvedenej v ust. § 6 ods. 3 cit. zákona vo vzťahu k okolnostiam v posudzovanej veci je však potrebné pozornosť upriamiť na cieľ, ktorý zákon sledoval ustanovením o podaní návrhu na uzatvorenie mimosúdnej dohody, ktorým nepochybne bolo vyvolať zmier, či jednanie s výsledkom mimosúdneho usporiadania nároku, za účelom predísť tak súdnemu sporu. Metóda výkladu citovaného ustanovenia teda nie je určená iba jeho predmetom, ale aj jeho zmyslom, funkciou. K aplikácii práva nemožno z hľadiska jeho opodstatnenosti pristupovať formalisticky bez toho, aby súd vzal do úvahy podstatu, zmysel a funkcie inštitútu mimosúdnej dohody, tiež povahu uplatneného nároku vo vzťahu k odmietavému stanovisku žalovanej k uplatnenému nároku v danom konaní a tiež k tomu, že tento navyiac samotná žalovaná právne podriadila režimu Vyhl. č. 32/1965 Zb., ktorý splnenie takejto procesnej podmienky pre uplatnenie nároku na súde nevyžadoval.

31. Každý súd pri svojom rozhodovaní by mal mať na zreteli základný účel konania - poskytnutie spravodlivej ochrany subjektívnym právam účastníkov. Ústavne články o súdnej ochrane (čl. 46 <aspi://module='ASPI'&link='209/1992 Zb.%2523%25C8l.46'&ucin-k-dni='30.12.9999'> a nasl.), čl. 6 <aspi://module='ASPI'&link='209/1992 Zb.%2523%25C8l.6'&ucin-k-dni='30.12.9999'> Dohovor o ochrane ľudských práv a základných slobôd spolu s procesným kódexom predstavujú všeobecné požiadavky spravodlivého procesu. Vzťah práva a spravodlivosti načrtol Český Ústavný súd, keď v jednom zo svojich nálezov uviedol: „súd musí nielen rešpektovať právo, ale jeho výklad a aplikácia musí smerovať k spravodlivému výsledku. Právo musí byť predovšetkým nástrojom spravodlivosti, nielen súborom právnych predpisov ktoré sú mechanicky a formalisticky aplikované bez ohľadu na zmysel a účel toho, ktorého záujmu chráneného príslušnou normou“ (porovnaj nález Ústavného soudu ČR sp.zn. II.ÚS 222/07 <aspi://module='JUD'&link='JUD52940SK'&ucin-k-dni='30.12.9999'>). Rovnako Ústavný súd SR opakovane pri svojej rozhodovacej činnosti pripomína potrebu uprednostňovania materiálneho poňatia právneho štátu, ktoré spočíva okrem iného na interpretácii právnych predpisov z hľadiska ich účelu a zmyslu, pričom pri riešení (rozhodovaní) konkrétnych prípadov sa nesmie opomínať, že prijaté riešenie (rozhodnutie) musí byť akceptovateľné aj z hľadiska všeobecne ponímanej spravodlivosti (m. m. IV. ÚS 1/07, IV. ÚS 75/08, I. ÚS 57/07, I. ÚS 82/07, IV. ÚS 182/07), pretože formálne poňatie právneho štátu - formálny výklad práva, môže totiž v konkrétnych súdnych konaniach viesť k rozhodnutiam, ktoré budú v zjavnom rozpore s účelom a zmyslom príslušnej právnej úpravy a v konečnom dôsledku môžu v súdnych konaniach spôsobiť porušenie práva na spravodlivý proces (III. ÚS 502/2011).

32. Z hľadiska vyššie uvedených princípov odvolací súd aj nastolenú otázku posudzoval a dospel k záveru, že je zrejmé, že zmysel a účel ust. § 6 ods. 3 cit. zákona spočívajúci v umožnení žalovanej ako povinnej z daného vzťahu plniť mimosúdne žalobkyňa s cieľom predísť sporu, nemôže byť naplnený. Od doby, ako žalovaná prevzala žalobu, uplynuli nielen tri mesiace, počas ktorých by mal súd vyčkať pokiaľ by v dôsledku správne zvoleného postupu podľa (§ 128 ods. 1 CSP) vyzvala žalobkyňa na zaslanie takejto výzvy žalobkyňa, ale uplynuli tri roky a postoj žalovanej k uplatnenému nároku sa žiadnym spôsobom nezmenil, táto plnenie z jej strany z hľadiska uplatneného nároku v rozsahu

požadovanom žalobkyňou naďalej odmieta. Keďže je tak jednoznačné, že zmysel a účel ust. § 6 ods. 3 cit. zákona nemôže tak byť naplnený, pričom žalovaná jednoznačne najneskoršie od doby ako jej bola doručená žaloba má vedomosť akého nároku sa žalobkyňa domáha (aj čo do základu aj čo do výšky), bez akejkolvek mimosúdnej akceptácie tohto nároku z jej strany, či pokusu o mimosúdne vyriešenie sporu, bolo by podľa názoru odvolacieho súdu neudržateľným formalizmom a odopretím spravodlivosti vo vzťahu k právam žalobkyne neprejednať a vecne nerozhodnúť o ňou uplatnenom nároku. Podľa názoru odvolacieho súdu, za daných okolností, ak by aj bol dôvodný záver o aplikácii dotknutého zákonného ustanovenia z hľadiska procesného postupu, bolo by potrebné považovať doručením žaloby žalovanej, procesnú podmienku vyplývajúcu z ust. § 6 ods. 3 cit. zákona za splnenú a ani samotná skutočnosť, že žalovaná výšku náhrady v zmysle jej prvotného rozhodnutia (t. č. už podľa jej tvrdenia zrušeného) posúdila podľa nesprávneho právneho predpisu a nahradila ho rozhodnutím novým, v zmysle ktorého výšku náhrady posúdila podľa zákona č. 437/2004 Z.z.), nezakladá dôvod na žalovanou požadovaný postup podľa vyššie uvedeného zákonného ustanovenia opodstatňujúci záver o nesplnení tejto procesnej podmienky s následkom zastavenia konania, pretože takýto postup podľa názoru odvolacieho súdu by mal za následok porušenie čl. 46 ods. 1 Ústavy SR z ktorého vyplýva, že každý sa môže domáhať zákonom stanoveným postupom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde a popierať by vzhľadom na okolnosti prípadu zmysel a účel tejto právnej úpravy.

33. V posudzovanej veci je predmetom preskúmania odvolacím súdom rozhodnutie súdu prvej inštancie, ktorým čiastočne nevyhovelo uplatnenému nároku žalobkyne na náhradu SSÚ (jeho mimoriadneho zvýšenia), keďže výrokom I. uložil povinnosť žalovanej zaplatiť žalobkyňi sumu 5.401,- eur (v ktorej časti rozhodnutie suspenzívnym účinkom odvolania dotknuté nie je a to z uplatňovanej sumy 212.850,- eur) do 15 dní od právoplatnosti rozhodnutia a výrokom II. v prevyšujúcej časti žalobu zamietol.

34. Ťažisko odvolacích dôvodov žalobkyne vychádzajúc z obsahu odvolania, spočíva v namietaní nesprávneho právneho posúdenia výšky náhrady za SSÚ, čím uplatňuje odvolací dôvod uvedený v ust. § 365 ods. 1 písm. h/ CSP, naplnenie ktorého opiera o skutočnosti, ktoré ako tvrdí nemohla uplatniť bez svojej viny v konaní pred súdom prvej inštancie (tzv. novoty v odvolacom konaní), čím uplatňuje tiež dôvod na odvolanie uvedený v ust. § 365 ods. 1 písm. g/ CSP v spojitosti s ust. § 366 písm. d/ CSP. Keďže ich posúdením odvolací súd dospel k záveru, že žalobkyňa tieto nemohla uplatniť bez svojej viny v konaní pred súdom prvej inštancie, tieto sú spôsobilé k odvolaciemu prieskumu z hľadiska ust. § 366 písm. d/ CSP a odvolací súd z hľadiska nich vecnú správnosť napadnutého rozhodnutia preskúmal.

35. Nesprávne právne posúdenie veci je spôsobilým odvolacím dôvodom vtedy, keď súd pochybí pri aplikácii práva na zistený skutkový stav, teda prípad, kedy bol skutkový stav posúdený podľa iného právneho predpisu, než ktorý správne mal byť použitý, alebo ak síce bol aplikovaný správne určený právny predpis, ale súd ho nesprávne interpretoval (nesprávne vyložil podmienky všeobecne vyjadrené v hypotéze právnej normy a v dôsledku toho nesprávne aplikoval vlastné pravidlo, stanovené dispozíciou právnej normy).

36. Preskúmaním veci z hľadiska vyššie uplatnených odvolacích dôvodov žalobkyne, odvolací súd dospel k záveru o dôvodnosti podaného odvolania.

37. Ako už bolo vyššie uvedené predmetom posudzovania a rozhodovania súdom prvej inštancie bol nárok žalobkyne na náhradu SSÚ (jeho mimoriadneho zvýšenia) v ňou uplatňovanej výške 212.850,- eur.

38. Súdom prvej inštancie tak samotné SSÚ, ako aj výšku náhrady za SSÚ právne posúdil podľa Vyhl. 32/65 Zb. (ust. § 7 ods. 1, 3, § 5 ods. 2). Žalobkyňa s poukazom na právny názor vyslovený v rozhodnutí NS SR pod sp. zn. 9Sžo 184/2015 (spor medzi totožnými účastníkmi o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovanej) sa domáhala posúdenia výšky náhrady za mimoriadne zvýšenie SSU podľa § 5 ods. 2 zák. č. 437/2004 Z.z.. Žalovaná v zmysle svojho stanoviska produkovaného v priebehu konania pred súdom prvej inštancie, ako aj vo vyjadrení k podanému odvolaniu, považovala právne posúdenie výšky náhrady za mimoriadne zvýšenie SSÚ súdom prvej inštancie za správne, odvolanie voči rozhodnutiu vo veci samej a to ani čo do jeho vyhovujúcej časti nepodala.

39. Z obsahu spisového materiálu a vykonaného dokazovania ku dňu rozhodovania súdom prvej inštancie vyplýva, že žalobkyňa dňa XX.X.XXXX pri plnení svojich pracovných povinností utrpela

u svojho vtedajšieho zamestnávateľa - F., pracovný úraz. Z dôvodu, že jej bývalý zamestnávateľ neuznal zodpovednosť za následky úrazu, uplatnila si žalobkyňa svoj nárok na Okresnom súde v Prievidzi. Konanie sa viedlo pod sp. zn. 8C/107/1989 a bolo uznesením pod č.k. 8C/107/1989-205 zo dňa 22.3.1996 zastavené v zmysle § 96 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (žalobkyňa vzala žalobný návrh späť z dôvodu mimosúdneho urovnania sporu, keď jej bývalý zamestnávateľ zodpovednosť za pracovný úraz uznal). V mimosúdnej dohode uzavretej medzi žalobkyňou a jej bývalým zamestnávateľom boli ustálené a následne aj likvidované nároky žalobkyne za jej práceneschopnosť - bolestné, vecná škoda a náhrada za stratu na zárobku. Medzi žalobkyňou a jej bývalým zamestnávateľom nedošlo k dohode o odškodnení za SSU. V konaní následne vedenom na súde pod sp. zn. 5C/90/1999 si žalobkyňa podala proti spoločnosti F., nárok na odškodnenie pracovného úrazu, v ktorom konaní žiadala, aby žalovanému bola uložená povinnosť zaplatiť jej náhradu škody z pracovného úrazu z titulu bolestného podľa znaleckého posudku určeného na 20 bodov vo výške 600,- Sk a za SSU, ktoré bolo ustálené znalcom na 900 bodov voľnou úvahou súdu vo výške 200.000,- Sk. Rozsudkom Okresného súdu Prievidza č. k. 5C/90/1999-32 uložil súd bývalému zamestnávateľovi žalobkyne zaplatiť žalobkyňi z titulu bolestného sumu 60,- Sk a z titulu SSU sumu 200.000,- Sk. Pri vydaní vyššie uvedeného rozhodnutia súd vychádzal z posudku súdneho znalca U.. U. M. zo dňa 31.1.1999, v ktorom posudku znalec ohodnotil bolestné žalobkyne podľa položky č. 103 c prílohy vyhlášky č. 32/1965 Zb. - pomliaždenie ťažšieho stupňa krajiny bedrovej chrbtice na 20 bodov a bodové hodnotenie SSU podľa položky č. 302 f - poúrazové obmedzenie hybnosti chrbtice ťažké s koreňovými príznakmi na 900 bodov. Krajský súd v Trenčíne vo svojom rozhodnutí č.k. 5Co/41/00-56 zo dňa 21.1.2001 zmenil vyššie uvedený rozsudok Okresného súdu Prievidza v časti náhrady za SSU tak, že bývalý zamestnávateľ žalobkyne je povinný zaplatiť žalobkyňi titulom SSU sumu 189.000,- Sk. V odôvodnení svojho rozhodnutia krajský súd okrem iného uviedol, že SSU bolo u žalobkyne ohodnotenú na 900 bodov, čo predstavuje pri odškodnení sumu 13.500,- Sk. Odvolací súd sa stotožnil s názorom súdu prvej inštancie, že v danom prípade je potrebné podľa § 7 ods. 3 vyhlášky č. 32/1965 Z.z. zvýšiť základné bodové hodnotenie, pretože ide o prípad hodný mimoriadneho zreteľa. Žalobkyňa utrpela pracovný úraz v mladom veku, keď mala X. maloleté deti, ktoré boli v dôsledku jej úrazu odkázané nie na starostlivosť matky, ale túto jej úlohu musel nahrádzať manžel, poprípade iný člen domácnosti. Žalobkyňa bola obmedzená v dôsledku úrazu z plnenia si materských povinností a tiež z každodenných radostí, ktoré matky pri výchove detí majú. Došlo k zmene jej zapojenia sa v rodinnom, manželskom, kultúrnom i pracovnom živote, k podstatnému obmedzeniu plnenia jej bežných úloh, ktoré mala pred pracovným úrazom. Dôsledky pracovného úrazu žalobkyňa ale i jej rodina bude znášať po celý život, pretože jej zdravotný stav je naďalej vážny, a nie je ani predpoklad jeho zlepšenia. Žalobkyňa je plne invalidná, odkázaná na pomoc iných osôb v bežnom živote. Je prakticky vylúčený z kultúrneho a športového života. Obmedzená je pri plnení domácich potrieb rodiny, ktoré žena bežne vykonáva denne sama. Po zvážení týchto skutočností odvolací súd zvýšil základné bodové ohodnotenie SSU u žalobkyne na 14 násobok, čo predstavuje odškodnenie vo výške 189.000 Sk (900 bodov x 14 = 12 600 x 15 Sk za bod = 189.000 Sk). Takto zvýšené bodové hodnotenie za SSU žalobkyne bolo podľa názoru odvolacieho súdu primerané jej obmedzeniam v bežnom živote a preto vo zvyšku žalobu ako nedôvodnú zamietol. Rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť 30.5.2001.

40. Z dôvodu, že po mimoriadnom zvýšení náhrady za SSU u žalovanej v konaní vo veci sp.zn. 5C/90/1999, došlo u žalobkyne k zhoršeniu zdravotného stavu, požiadala žalobkyňa o vypracovanie ďalšieho znaleckého posudku a to na základe posudku č. X/XXXX spracovaného U.. M.. V znaleckom posudku v súvislosti s pracovným úrazom zo dňa XX.X.XXXX sa uvádza, že hlavným zdravotným postihnutím, ktorý naďalej zhoršuje zdravotný stav žalobkyne, je postihnutie chrbtice. Úraz chrbtice, ktorý mala XX.X.XXXX viedol k výraznému zhoršeniu postihnutia chrbtice, čo si vyžiadalo neskôr aj operačné riešenie. Táto operácia ani následná reoperácia stav nevyriešila k spokojnosti, zdravotný stav žalobkyne zhoršujú ďalšie zmeny, ktoré sú v priamom súvisi s úrazom následnou operáciou - fibrotizácia v mieste operácie, progres degeneratívnych zmien s radikulatívnymi dráždeniami bilat, s rozvojom paraparézy, predtým len na pravej dolnej končatine, nepravidelne a neurčitú dobu, nie trvalé poruchy vyprázdňovania, s poruchou citlivosti v oblasti genitálnej a konečníkovej so všetkými dôsledkami na osobný život pacientky, rozvoj silnej chronickej nestíšiteľnej bolesti, so závažnou reakciou kardiovaskulárneho aparátu, pretože bolesť okrem stálej trvalej má aj zložku prelomovú, náhlu, ktorá je spojená s vegetatívnymi prejavmi - vysoký tlak krvi až 230/130, zrýchleným pulzom až 160 za minútu, čo priamo ohrozuje na živote vznikom infarktu myokardu alebo náhlejšou mozgovou príhodou a ďalej rozvojom ťažkých psychických zmien vznikom závislosti na analgetikách, ktoré pravidelne poškodzujú pečeň a rozvojom závislosti na opioidných preparátoch, ktorými sa len veľmi neuspokojivo pokúšajú o

tlmenie bolesti. Znalec obodoval SSU u žalobkyne na celkový počet bodov 5400 v zmysle zákona č. 437/2004 Z.z.. Vyššie uvedený posudok o SSU bol následne U.. L. K. dňa 20.1.2014 prepracovaný a dobodovanie SSU následkom pracovného úrazu u žalobkyne bolo hodnotené spolu na 3650 bodov. Na základe kontroly bodového hodnotenia posudkovým lekárom F., ktorou bolo zistené nesprávne vystavenie lekárskeho posudku z dôvodu zvýšenia jednotlivých položiek na dvojnásobok, opravil U., algeziológ lekársky posudok dňa XX.X.XXXX, podľa článku III. Vyhlášky č. 32/1965 Zb. a SSU ohodnotil nasledovnými položkami: 252 - vážne poruchy zdravia 500 bodov znížené o polovicu na 250 bodov, 254 - bolesti po ťažkých poraneniach 150 bodov znížené o polovicu na 75 bodov, 303 - poúrazová paraparéza 700 bodov znížené o polovicu na 350 bodov, 302f poúrazové ťažké obmedzenie pohybu so sy caud quin. 1000 bodov, 309 - poškodenie tráviacej sústavy prirovnané k poškodeniu pečene 600 bodov, znížené o polovicu na 300 bodov. Spolu po oprave obodovaného SSU bolo posudkom U.. K. obodované SSU u žalobkyne na 1975 bodov. V zápisnici z kontroly bodového hodnotenia pracovného úrazu na účely náhrady za SSU zo dňa 11.3.2014 posudkový lekár sociálneho poistenia F. uviedol, že odborný posudok vystavený po oprave dňa 10.3.2014 vo výške 1975 bodov, je správny.

41. Z dôvodu, že lekárske posudkom o SSU zo dňa 10.3.2014 priznal U.. K. poškodenej žalobkyni aj položku 302f - poúrazové ťažké obmedzenia pohybu v počte 1000 bodov, pričom išlo o dobodovanie položky 302f, F. priznala žalobkyni na úhradu rozdiel - 100 bodov. Celkový počet bodov priznaných v predmetnom posudku sa tým znížil z 1975 bodov na 1075 bodov. Samotná náhrada za SSU u žalobkyne v sume 2.150,- eur bola určená ako súčin 1075 bodov a sumy 2,- eur za jeden bod.

42. V priebehu odvolacieho konania bolo zistené, že z rozsudku Najvyššieho súdu SR pod č. k. 9Sžo 184/2015 (na ktorý žalobkyňa poukazuje v podanom odvolaní) vyplýva, že v právnej veci žalobkyne L. P. proti žalovanej F., predmetom ktorého konania bolo preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovanej vydaného pod č. XXXXX-X/XXXX zo dňa XX.XX, o náhrade za sťaženie spoločenského uplatnenia (ktorý súd rozhodoval o odvolaní žalovanej proti rozsudku Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 01.apríla 2015, č. k. 13S/155/2014), vyslovil NS SR právny názor s odkazom na rozhodnutie NS SR pod sp. zn. 4Sžo 23/2008 z 29.apríla, v zmysle ktorého podľa doterajších predpisov sa bude posudzovať len sťaženie spoločenského uplatnenia, ako aj jeho ohodnotenie podľa sadzieb stanovených v doterajších predpisoch, nie však výška náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia, teda výšku náhrady za ďalšie SSU je potrebné určiť v danom prípade sumou 16,48 eur za 1 bod podľa § 5 ods. 2 zák. č. 437/2004 Z.z..

43. Z oznámenia žalovanej, doručeného odvolaciemu súdu dňa 21.09.2017 (v priebehu odvolacieho konania) vyplýva, že v dôsledku vyššie citovaného rozhodnutia NS SR a v súlade s právnym názorom v ňom vysloveným, vydala F. dňa 10.05.2017 Rozhodnutie pod č. XXXXX-XX/XXXX-BA, ktoré sa stalo právoplatné a vykonateľné dňa XX.XX.XXXX, ktorým vyhovelá odvolaniu poškodenej, zrušila vydané rozhodnutie v správnom konaní a vec vrátila F. na nové prejednanie a rozhodnutie, v dôsledku čoho následne malo byť vydané rozhodnutie pod č. XXXXXXXXXXX č. XXXXX-XX/XXXX-PD zo dňa XX.XX.XXXX, ktorým mala byť priznaná náhrada za SSU žalobkyni v sume 15.566,- eur, určená ako súčin 1075 bodov a sumy 16,48 eur za jeden bod, po odpočítaní sumy už vyplatennej (17.716,- eur - 2.150,- eur). Celkovo jej tak malo byť priznaných 17.716,- eur.

44. Žalobkyňa v posudzovanej veci uplatňuje v zmysle žalobného návrhu nárok na náhradu mimoriadneho zvýšenia SSÚ vychádzajúc z počtu bodov SSU 1075 v sume 212.850,- eur. Súd prvej inštancie posúdením zistených rozhodujúcich skutočností spočívajúcich v zdravotnom stave žalobkyne dospel k záveru, že tieto opodstatňujú mimoriadne zvýšenie náhrady za SSÚ. Keďže žalovaná odvolanie vo veci samej nepodala, je potrebné vychádzať z toho, že tento záver nie je sporným a odvolaciemu prieskumu nebol dôvod tento podrobiť. Súd prvej inštancie žalobkyni priznal výšku náhrady v sume 5.401,- eur vychádzajúc z hodnoty bodu 0,50 eur (v zmysle Vyhl. č. Vyhlášky č. 32/65 Zb.).

45. Podľa § 2 ods. 2 zákona č. 437/2004 Z.z. <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2004/437/>> sťaženie spoločenského uplatnenia je stav v súvislosti s poškodením na zdraví, ktoré má preukázateľne nepriaznivé následky pre životné úkony poškodeného, na uspokojovanie jeho životných a spoločenských potrieb alebo na plnenie jeho spoločenských úloh (ďalej len „následok“).

46. Podľa § 4 ods. 2 zákona č. 437/2004 Z.z. <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2004/437/>> náhrada za sťaženie spoločenského uplatnenia sa poskytuje na základe lekárskeho posudku (§ 7 a

§ 8). Sadzby bodového hodnotenia za sťaženie spoločenského uplatnenia sú ustanovené v prílohe č. 1 v II. a IV. časti.

47. Podľa § 5 ods. 1 zákona č. 437/2004 Z.z. <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2004/437/>> pri určení výšky náhrady za bolesť a výšky náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia sa vychádza z celkového počtu bodov, ktorým sa bolesť alebo sťaženie spoločenského uplatnenia ohodnotilo v lekárskom posudku (§ 7a 8).

48. Podľa § 5 ods. 2 zákona č. 437/2004 Z.z. <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2004/437/>> výška náhrady za bolesť a výška náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia sa určuje sumou 2 % z priemernej mesačnej mzdy zamestnanca v hospodárstve Slovenskej republiky zistenej Štatistickým úradom Slovenskej republiky za kalendárny rok predchádzajúci roku, v ktorom vznikol nárok na náhradu podľa odseku 1, za jeden bod a výsledná suma sa zaokrúhli na celé desiatky korún smerom nahor.

49. Podľa § 11 ods. 1 zákona č. 437/2004 Z.z. <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2004/437/>> na bolesť a sťaženie spoločenského uplatnenia v dôsledku úrazu a iného poškodenia na zdraví, ktoré bolo spôsobené pred nadobudnutím účinnosti tohto zákona, a ak ide o chorobu z povolania z takej choroby, ktorá bola zistená pred týmto dňom, sa vzťahujú doterajšie predpisy.

50. Najvyšší súd SR vo vzťahu k výkladu pojmov „sťaženie spoločenského uplatnenia“ a „náhrada za sťaženie spoločenského uplatnenia“ opakovane vo svojich rozhodnutiach (príkladmo pod sp. zn. 4Sžo/23/2008 <<http://merit.slv.cz/4Szo/23/2008>> z 28. apríla 2009 od záverov ktorého nie je dôvod sa odchýliť ani v posudzovanej veci a tiež pod sp. zn. 9Sžo 184/2015 zo dňa 28.02.2017 na ktoré poukazuje odvolateľka a ktoré má priamy súvis s posudzovanou vecou) uviedol, že ide o dva rozličné pojmy. Ustanovenie § 11 ods. 1 zákona č. 437/2004 Z.z. <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2004/437/>> vložil tak, že toto ustanovenie predpokladá, že podľa doterajších predpisov sa bude posudzovať len bolesť a sťaženie spoločenského uplatnenia ako aj ich ohodnotenie podľa sadzieb stanovených v doterajších predpisoch, nie však výška náhrad za sťaženie spoločenského uplatnenia.

51. Vychádzajúc z vyššie uvedeného potom súd prvej inštancie nepostupoval správne, keď výšku náhrady za ďalšie SSÚ posudzoval podľa Vyhl. č. 32/1965 a nie správne podľa zákona č. 437/2004 z.z..

52. Keďže rozhodnutie súdu prvej inštancie je tak z hľadiska vyššie uvedených dôvodov nesprávne, odvolací súd ho v jeho zamietajúcej časti (výrok II.) a v súvisiacej časti o náhrade trov konania (výrok III.) za použ. § 389 ods. 1 písm. c/ CSP zrušil a vrátil vec v tomto rozsahu súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie (§ 391 ods. 1 CSP).

53. Napriek tomu, že z hľadiska uplatnených odvolacích dôvodov žalobkyňou, odvolací súd dospel k záveru o potrebe zrušenia napadnutého rozhodnutia súdu prvej inštancie v jeho zamietajúcej časti a s tým tiež nevyhnutne súvisiaceho výroku o náhrade trov konania, považuje za potrebné k dôvodom odvolania žalovanej smerujúceho k rozhodnutiu výlučne v časti, ktorou bolo rozhodnuté o trovách konania medzi stranami sporu (výrok III.) uviesť, že do aplikácie ust. § 255 CSP, sa premieta zásada úspechu v spore, ako esenciálne kritérium priznania náhrady trov konania. Úspech vo veci súd vždy skúma tak čo do právneho základu veci, ako aj čo do výšky priznaného nároku. Plný úspech v spore sa v zásade zisťuje porovnaním žalobnej žiadosti a výroku, ktorým sa rozhodlo vo veci samej. U žalobcu v zásade ide o plný úspech vo veci vtedy, ak bolo žalobe v plnom rozsahu vyhovené. Tak za účinnosti predchádzajúceho procesného predpisu (Občianskeho súdneho poriadku - § 142 ods. 3), tak za súčasného procesného kódexu (vychádzajúc z komentára k ust. § 255 CSP, ktoré ustanovenie súd prvej inštancie správne aplikoval), bolo a je možné priznať strane plnú náhradu trov konania, aj keď bola úspešná iba čiastočne, ak rozhodnutie o výške plnenia záviselo od znaleckého posudku, alebo od úvahy súdu a v ktorom prípade, pokiaľ ide o trovy právneho zastúpenia takto „čiastočne“ úspešného účastníka, sa základná sadzba tarifnej odmeny advokáta vypočítava z výšky súdom priznaného plnenia. Teda zásada úspechu vo veci sa uplatňuje aj v konaniach, v ktorých výška plnenia závisí od úvahy súdu. V týchto prípadoch nejde o procesne neúspešnú žalobkyňu za predpokladu, ak jej bola priznaná aspoň časť žalobou uplatneného nároku, príkladom čoho je tiež spor o náhradu SSÚ (tiež jeho mimoriadneho zvýšenia) v ktorom si žalobca túto náhradu ocení spravidla vyššie, ako nakoľko mu ju odhadne súd podľa výsledkov vykonaného dokazovania (ako tomu bolo doposiaľ tiež v posudzovanej veci). Pri rozhodovaní

o náhrade trov konania treba rozlíšiť, čo je základné a čo je sprevádzajúce. Pokiaľ súd aspoň v časti uplatňovanú náhradu prizná, niet sporu o tom, že žalobkyňa je v základe sporu plne úspešnou, pričom výška samotnej náhrady (plnenia) závisí od úvahy súdu, čo však nemôže viesť k záveru o jej procesnom neúspechu, ako sa mylne domnieva žalovaná (len ako už bolo uvedené vyššie to znamená, že základná sadzba tarifnej odmeny advokáta sa vypočítava z výšky súdom priznaného plnenia, o ktorej však súd rozhoduje až v druhej fáze prostredníctvom vyššieho súdneho úradníka). Vychádzajúc z vyššie uvedeného, by tak nemohlo dôjsť k naplneniu dôvodov odvolania žalovanej v tomto smere.

54. Pokiaľ ide o nové skutočnosti uvádzané žalovanou v jej podaní zo dňa 14.09.2017, týmito sa odvolací súd z hľadiska odvolacieho prieskumu nezaoberal, keďže žalovaná odvolanie do veci samej nepodala.

55. Úlohou súdu prvej inštancie po vrátení veci, bude pri určovaní výšky náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia postupovať podľa ustanovení zákona č. 437/2004 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2004/437/>> Z., vysporiadať sa tiež so všetkými skutočnosťami produkovanými stranami v odvolacom konaní a vo veci vo vzťahu k zostávajúcej výške uplatneného žalobného nároku opätovne rozhodnúť, čomu nevyhnutne musí tiež predchádzať zistenie, či a v akej výške s poukazom na žalovanou produkované tvrdenia v odvolacom konaní o vydaní nového rozhodnutia bolo žalobkyni doposiaľ z titulu náhrady za SSÚ plnené, resp. či medzičasom nedošlo medzi stranami k uzatvoreniu mimosúdnej dohody, keďže žalovaná na možnosť využitia tohto inštitútu v odvolacom konaní poukazovala. Svoje rozhodnutie je súd prvej inštancie povinný odôvodniť v súlade so zásadami uvedenými v ust. § 220 ods. 2 CSP.

56. Súd prvej inštancie je viazaný právnym názorom odvolacieho súdu podľa § 391 ods. 2 CSP.

57. Podľa § 396 ods. 3 CSP rozhodne súd prvej inštancie v novom rozhodnutí aj o náhrade trov odvolacieho konania.

58. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Trenčíne pomerom hlasov tri ku nule (§ 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolania musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).